

er kommet ind paa dette Emne ved denne Lejlighed, men jeg mener, at jeg ikke for ofte kan henlede Opmærksomheden derpaa. Det forekommer mig, at naar vi taler om Dyrtidsforanstaltninger, burde navnlig Regeringen være opmærksom paa de Virksomheder, som er indtægtgivende, og som for Tiden kræver et uhyre Ekstraarbejde af deres Personale. Man skal tage Indtægten der, hvor den er at faa, nemlig fra selve Virksomheden, det haaber jeg, man vil erkende. Jeg haaber, at den højtærede Regering vil opgive en Socialpolitik, som er i højeste Grad uheldigt anbragt under disse Forhold.

Ole Hansen: Vi fra vor Side har heller ikke noget at erindre imod, at den gældende Dyrtidslov forlænges i to Maaneder, altsaa til Januar 1917, og de nye Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, kan vi ogsaa give vor Tilslutning. Jeg ser jo meget vel, at disse nye Bestemmelser vil medføre et meget betydeligt Tilskud — dette gælder navnlig Bestemmelserne i § 5 —, men naar der skal opnaas ensartede Lettelser i Overensstemmelse med den Nedsættelse af Kulfragterne, som har fundet Sted, tror jeg ikke, at der er anden Vej at gaa end den, som Lovforslaget her anviser. Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Minister har jo dels i Bemærkninger til Lovforslaget, dels ved sine Udtalelser her i Dag gjort opmærksom paa, at han er i Færd med at udarbejde et nyt Lovforslag om Dyrtidshjælp og at bearbejde alle de Oplysninger, som han i den Anledning har indhentet rundt omkring fra Kommunerne. Vi kan altsaa vente, at det kommende Lovforslag vil blive ledsaget af meget udførlige Oplysninger, og det har vi selvfølgelig kun Grund til at paaskønne. Vi kan vente at faa Oplysning om, hvor meget der af Kommunerne er anvendt til Dyrtidshjælp, og ikke alene dette, men ogsaa Oplysninger om, paa hvilken Maade disse Midler er anvendte. Jeg antager, at vi vil faa Oplysninger om, hvor meget der er anvendt som Pengehjælp, hvor meget ved Uddeling af Naturalier, hvor meget der er ydet til Medlemmer af anerkendte Sygekasser, hvor meget til Børnebespisning o. s. v. Her er det, jeg gerne vilde henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et enkelt Punkt og anmode om, at vi maa faa saa fyldige Oplysninger, som det paa nogen Maade er muligt at tilvejebringe,

navnlig om, hvor meget der er ydet til arbejdsløse. Og her anser jeg det ikke for fuldt ud tilstrækkeligt, at vi faar at vide, hvor meget der er ydet til Arbejdsløshedskasserne, men jeg vilde ogsaa sætte Pris paa, om der kunde tilvejebringes Oplysninger om, hvor meget der ellers omkring i Landet er ydet til arbejdsløse. Jeg tror, at dette er et ret vigtigt Punkt, som ikke ret vel kan oplyses for godt. Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig at henlede Opmærksomheden paa nogle Udtalelser, der er fremsatte i det andet Ting af Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds (Jensen-Sønderup), der jo beklæder Stillingen som Direktør for Arbejdsanvisningen. Han har udtalt sig derom baade ved Behandlingen af Finanslovsforslaget i Folketinget og ved Behandlingen af det paa vor Dagsorden opførte Lovforslag, som kommer for, naar vi er færdige med dette. Det oplyses, at der her i København findes et meget stort Antal Arbejdere, hvoraf en Del kun har Arbejde en eller to Dage om Ugen, andre tre Dage og nogle lidt mere. Det siger sig selv, at naar en Arbejder kun har Beskæftigelse en eller to Dage om Ugen, vil det være temmelig umuligt for ham at tjene saa meget, at han kan leve deraf, i alt Fald hvis han er Familieforsørger. Han maa altsaa have Hjælp fra anden Side, Dyrtidshjælp, om man vil kalde den saaledes. Jeg skal endvidere henlede Opmærksomheden paa, at Københavns Magistrat mener, at det er nødvendigt at kunne raade over et Tilskud for November og December Maaned — altsaa for to Maaneder — til Arbejdsløshedskasserne paa i alt 115,000 Kr. Vi ser altsaa, at Forholdene ligger saaledes, at der her i København findes et meget stort Antal Arbejdere, flere Hundrede, som kun har Beskæftigelse 1, 2 eller 3 Dage af Ugen, men maa gaa ledige Resten; vi ser, at Københavns Kommune maa beregne et Tilskud til Arbejdsløshedskasserne af et meget betydeligt Beløb, og samtidig hører vi den ene Klage efter den anden rundt omkring i Landet over Mangel paa tilstrækkelig Arbejdskraft. Fra Landbrugets Side klages der over, at der mangler tilstrækkelig Arbejdskraft, og det er jo en Kendsgerning, at ikke saa faa Landmænd i Foraaret maatte indskrænke Dyrkningen af Rodfrugter, fordi de frygtede for ikke at kunne faa Arbejdskraft til at holde dem rene og faa dem taget op. Jernbaneanlægene omkring i Landet, baade paa Sjælland, paa Fyen og i Jylland skrider kun langsomt fremad, og naar man spørger om Grunden dertil, faar man saa godt som altid det Svar: Det er Mangel